187. Wón yóó bi é léèrè pé nígbàwo ni àsìkò náà yóó dé? Sò (fún wọn) pé: Òdòọ Olúwaa mi nìkan ni ìmòọ rè wà. Kò sí eni tí ó lè se àfihàn àsìkò náà àyàfi Oun nìkan. O sòro fún àwọn sánmò àti ilè láti mò. Kò níí wá bá yín bí kò se lójijì. Wón yóò tún bi é léèrè bí eni pé o mò nípaa rè gan an. Sò fún wọn pé òdòọ Allaahu nìkan ni ìmòọ rè wà, sùgbón òpòlopò àwon ènìyàn ni kò mò.

188. Sọ (fun wọn) pe èmii kò ní agbára láti şe ànfàànì kan fún araà mi tàbi kó ìnira bá a àyàfi ohun tí Allaahu bá fé. Ti ó bá jé pé mo mọ ohun ti ó pamó ni, nì bá wá òpòlopò oore fúnraa mi, aburú kan kò sì nií kàn mi. Èmi kò jé nìkan kan bíkòṣe olùkìlò àti oniròo ìdùnnú fún àwọn ènìyàn tí wón gba (Allaahu) gbó.

189. Oun (Allaahu) ni Eni tí Ó dá yín láti inú un èmi kan şoşo, Ó sì se ìyàwóo rè láti araa rè kí o le rí ìfàyàbalè láti òdòo (ìyàwóò) rè. Nígbà tí òun (oko) sì súnmó o, ó sì ru erù tí ó fúyé (àṣèsè lóyún) tí ó ń gbé e káàkiri, nígbà tí ó (oyún náa) di wúwo, àwon méjéèjì ké pe Allaahu Olúwaa won, wón (wí pé): Bi Ó bá fún wa ní (omo) rere, àwa yóò wà nínú un àwon ti ń maa ń dúpé (fún E).

190. Şùgbọn nígbà tí Ó fún wọn ni (ọmọ) rere tán, wọn da nhkan mì ràn pò pèlúu Rè lórí ọmọ ti Ó fún wọn. Béè ni Allaahu ga ju ohun tí wọn ń dà pò mọ O lọ.

191. Şe ohun tí kò le dá èdá ni wón fi se orogún fún un nigbà tí ó jé pé wón dá àwon náà ni?

192. Wón kò sì ni agbára láti ran (awọn ti ó ń sìn) wón lówó, béè ni won kò le ran araa won lówó.

يَشْئَلُونَكَ عَن ٱلسَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَلْهَا اللَّهَ أَوْلَ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّي لَا يُحِيِّهَا لِوَقْهَاۤ إِلَّا هُو ۚ ثَقُلَتْ فِي ٱلسَّمَوَٰ وَٱلْأَرْضُ ۚ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْفَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۖ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ ٱللَّهِ وَلَكِكِنَّ أَكْثَرُ ٱلنَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ عَلَى قُلُ لَّا أَمْلُكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَلُوْ كُنتُ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ لَآسْتَكَثَرْتُ مِنَ ٱلْخَيْر وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوءَ ۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمِ يُؤْمِنُونَ ﴿ ﴿ هُوَ ٱلَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْس وَ حِدَةِ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ۖ فَلَمَّا تَغَشَّلهَا حَمَلَتْ حَمْلاً خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ عَلَّ فَلَمَّآ أَتْقَلَت دَّعَوَا ٱللَّهَ رَبَّهُمَا لَبِنْ ءَاتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّكِرِينَ ﴿ فَلَمَّا ءَاتَنهُمَا صَلِحًا جَعَلًا لَهُ شُرَكَآءَ فِيمَآ ءَاتَنهُمَا ۖ فَتَعَلَى ٱللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿ أَيُشْرِكُونَ مَا لَا تَحْلُقُ شَيًّا وَهُمْ يُحُلِّلُقُونَ ﴿ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَمُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمۡ يَنصُرُونَ ﴿